

ที่ มห ๐๐๑๔.๑/๙๙๗๘

ศาลากลางจังหวัดมุกดาหาร
ถนนวิวิชสารการ มห ๔๕๐๐

๙๐ สิงหาคม ๒๕๖๕

เรื่อง การร้องขอให้เปิดพินัยกรรม

เรียน นายอำเภอคุมคำสั่ง

อ้างถึง หนังสืออำเภอคุมคำสั่ง ที่ มห ๐๔๑๔/๗๐๓ ลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๕

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มห ๐๔๐๒/ว ๙๗๔ ลงวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๓๔
จำนวน ๑ แผ่น

ตามที่อำเภอคุมคำสั่งได้ตรวจสอบข้อเท็จจริง กรณี นางสาวพิริกานต์ อุคำ ได้ยื่นหนังสือร้องขอให้อำเภอได้เปิดพินัยกรรมของนายสมหวัง อุคำ ซึ่งเป็นพินัยกรรมฝ่ายเมือง ตามทะเบียนพินัยกรรมหมายเลขที่ ๐๙/๒๕๕๖ และในทะเบียนพินัยกรรมของอำเภอได้ระบุชื่อ นางคำไม อุคำ ที่อยู่บ้านเลขที่ ๙๖ หมู่ที่ ๖ ตำบลลูกแดง อำเภอคุมคำสั่ง จังหวัดมุกดาหาร เป็นผู้จัดการมรดกหรือบุคคลอื่นซึ่งผู้ทำพินัยกรรมสั่งให้มอบพินัยกรรมให้ และขอหารือแนวทางการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติให้ใช้บทบัญญัติบรรพ ๖ แห่ง ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย พุทธศักราช ๒๕๗๗ มาตรา ๑๗๓ รายละเอียดความแจ้งแล้ว นั้น

จังหวัดมุกดาหาร โดยที่ทำการปกครองจังหวัดพิจารณาแล้ว มีความเห็น ดังนี้

๑. การปฏิบัติตามมาตรา ๑๗๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย “ทายาทรหรือผู้มีส่วนได้เสียหรือพนักงานอัยการจะร้องต่อศาลขอให้ตั้งผู้จัดการมรดกไว้ ในกรณีดังต่อไปนี้ (๑) เมื่อผู้จัดการมรดกหรือทายาทไม่สามารถ หรือไม่เต็มใจที่จะจัดการ หรือมีเหตุขัดข้องในการจัดการ หรือในการแบ่งปันมรดก” ว่าชอบหรือไม่ย่างไร

จากข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายปรากฏว่า นายสมหวัง อุคำ ซึ่งได้ทำเป็นพินัยกรรมฝ่ายเมืองระบุในทะเบียนพินัยกรรมหมายเลขที่ ๐๙/๒๕๕๖ เป็นไปตามมาตรา ๑๖๔ (๑) – (๔) แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย และในทะเบียนพินัยกรรมของอำเภอได้ระบุชื่อ นางคำไม อุคำ ที่อยู่บ้านเลขที่ ๙๖ หมู่ที่ ๖ ตำบลลูกแดง อำเภอคุมคำสั่ง จังหวัดมุกดาหาร เป็นผู้จัดการมรดกหรือบุคคลอื่นซึ่งผู้ทำพินัยกรรมสั่งให้มอบพินัยกรรมให้ ถือเป็นการแสดงเจตนาของนายสมหวัง อุคำ กำหนดการเพื่อตายนั้นย่อมทำได้ด้วยคำสั่งครั้งสุดท้ายกำหนดไว้ในพินัยกรรม ตามมาตรา ๑๖๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย ไม่ว่าจะเป็นเรื่องทรัพย์สินหรือ กิจการต่างๆ ของผู้ทำพินัยกรรม เพื่อที่จะเกิดผลบังคับตามกฎหมายในเมื่อผู้ทำพินัยกรรมถึงแก่ความตาย ซึ่งตามข้อเท็จจริง ยังไม่ปรากฏแน่ชัดว่าผู้ทำพินัยกรรมได้ตั้งข้อกำหนดใดไว้ให้แก่ผู้รับพินัยกรรมด้วยประการใด อย่างไรบ้าง เมื่อข้อกำหนดในพินัยกรรมของนายสมหวัง อุคำ ซึ่งได้ตั้งผู้จัดการมรดกไว้ หากไม่มีผลบังคับได้ด้วยประการใดๆ ประกอบกับข้อเท็จจริงที่ปรากฏว่า นางคำไม อุคำ ผู้จัดการมรดกนั้น เป็นผู้ป่วยติดเตียงและมีอาการทางจิตประสาทอ่อนแหนลงฯลฯ และบางเวลาไม่สามารถเครียดหากพฤติการณ์พบว่า ผู้จัดการมรดกไม่สามารถ หรือไม่เต็มใจที่จะจัดการ หรือมีเหตุขัดข้องในการจัดการ หรือในการแบ่งปันมรดก ก็ให้ศาลตั้งผู้จัดการมรดกตามที่ศาลเห็นสมควรโดยคำนึงถึงเจตนาของเจ้ามรดก เพื่อประโยชน์แก่กองมรดกตามพุตติการณ์ โดยทายาทรหรือผู้มีส่วนได้เสียหรือพนักงานอัยการจะร้องขอต่อศาลให้แต่งตั้งผู้จัดการมรดกได้ มาตรา ๑๗๓ (๒) แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย ซึ่งข้อเท็จจริงปรากฏว่า

นางสาวพีรภานต์ อุคำ ผู้ร้องได้ให้ถ้อยคำกับอำเภอคุมคำสร้อยว่า ผู้ร้องเป็นบุตรที่ชอบด้วยกฎหมายของ นายสมหวัง อุคำ และนางสาวแสงจันทร์ วงศ์มหาเทพ โดยมีสำเนาสูตรบัตร ท.ร.๑ ตอน ๒ ๐๑๔๙๐๘๘๘๘๘๘ เลขที่ ๑๙๙/๒๕๕๔ และนายสมหวัง อุคำได้ถึงแก่กรรมเมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ตามสำเนาใบمرณบัตร เลขที่ ๐๑-๔๙๐๒๖๔๓๓ ออกโดยสำนักทะเบียนอำเภอคุมคำสร้อย และสำเนารับพินัยกรรมเลขที่ ๐๙/๒๕๕๖ เลขที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๖ พร้อมใบสำคัญการสมรส เลขที่ ๕๒/๖๔๓ ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ออกโดยสำนักทะเบียนอำเภอคุมคำสร้อย ที่บันทึกแสดงว่านายสมหวัง อุคำ กับ นางสาวแสงจันทร์ วงศ์มหาเทพ ได้จดทะเบียนสมรส

ดังนั้น จากกรณีเช่นนี้ นางสาวพีรภานต์ อุคำ เป็นบุตรที่ชอบด้วยกฎหมาย ในฐานะ เป็นทายาทโดยธรรมหรือผู้มีส่วนได้เสีย ของ นายสมหวัง อุคำ ผู้ทำพินัยกรรมที่ระบุให้ นางคำไม่ อุคำ เป็นผู้จัดการมรดกนั้น ชอบที่จะร้องต่อศาลขอให้ตั้งผู้จัดการมรดกไว้ได้

๒. อำเภอคุมคำสร้อยได้มีหนังสือแจ้ง นางสาวพีรภานต์ อุคำ ดำเนินการใช้สิทธิในฐานะ ทายาทตาม ๑๗๑๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ นั้น ชอบด้วยระเบียบข้อกฎหมายหรือไม่ตาม หนังสืออำเภอคุมคำสร้อย ที่ มท ๐๔๙/๕๔๓ ลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๔

จากข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายปรากฏว่า สืบเนื่องจาก นางสาวพีรภานต์ อุคำ ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๖๔ แจ้งว่าได้เคยมาติดต่อขอให้เจ้าหน้าที่เปิดพินัยกรรมฯ แล้วครั้งหนึ่งแต่เจ้าหน้าที่ อ้างว่าให้ไปตามผู้จัดการมรดกตามพินัยกรรมมาเป็นผู้เบิด ตนเห็นว่าคำพูดของเจ้าหน้าที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากผู้ที่สามารถขอให้เปิดพินัยกรรมจะต้องเป็นทายาทตามกฎหมายของผู้ทำพินัยกรรม ซึ่งตนและมารดา ของตนนั้นเป็นทายาทตามกฎหมายของคนตาย และไม่เห็นด้วยกับคำชี้แจงของเจ้าหน้าที่อำเภอคุมคำสร้อย จึงได้ทำหนังสือฉบับนี้ขอความเมตตาฯ ยังนายอำเภอคุมคำสร้อย ขอให้เปิดพินัยกรรมฯ เพื่อแก้ไขปัญหา ความเดือดร้อนของตน ซึ่งพิจารณาแล้วเห็นว่า การดำเนินการของอำเภอคุมคำสร้อย เนื่องจากการที่แจ้ง ขอให้ นางสาวพีรภานต์ อุคำ ได้ดำเนินการใช้สิทธิในฐานะทายาทตาม ๑๗๑๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและ พาณิชย์ ซึ่งทายาทหรือผู้มีส่วนได้เสียหรือพนักงานอัยการจะร้องต่อศาลขอให้ตั้งผู้จัดการมรดกไว้ได้นั้น เป็นการ แจ้งสิทธิทางศาล ตามมาตรา ๕๕ และมาตรา ๑๘๘ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง กรณีเมื่อ มีข้อโต้แย้งเกิดขึ้นเกี่ยวกับสิทธิหรือหน้าที่ของบุคคลใดตามกฎหมายแพ่ง หรือบุคคลใดจะต้องใช้สิทธิทางศาล บุคคลนั้น ชอบที่จะเสนอคดีของตนต่อศาลส่วนแพ่งที่มีเขตอำนาจได้ โดยให้เริ่มคดีโดยยื่นคำร้องขอต่อศาล อย่างไรก็ได้ จากข้อเท็จจริงปรากฏว่า นายสมหวัง อุคำ ได้ถึงแก่กรรมเมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ซึ่งได้ทำ เป็นพินัยกรรมฝ่ายเมืองระบุในทะเบียนพินัยกรรมหมายเลขที่ ๐๙/๒๕๕๖ ทะเบียนพินัยกรรมของอำเภอ ได้ระบุชื่อ นางคำไม่ อุคำ ซึ่งเป็นผู้รับพินัยกรรมซึ่งอำเภอคุมคำสร้อยอ้างว่า เป็นผู้ป่วยติดเตียงและมีอาการ ทางจิตประสาทอ่อนชาลงๆ และบางเวลาเมื่อการเครียด หากพฤติการณ์พบร่วมกับไม่สามารถ หรือไม่เต็มใจ ที่จะจัดการ หรือมีเหตุขัดข้องในการจัดการหรือในการแบ่งปันมรดกได้ การที่อำเภอคุมคำสร้อยทราบว่าผู้ทำ พินัยกรรมตายแล้ว ก็ให้ดำเนินการตาม ข้อ ๘ วรรคสอง แห่งกฎหมายครอบครัวไทย ออกตามความในมาตรา ๑๖๗๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ โดยแจ้งแก่บุคคลที่กล่าวไว้ในข้อ ๖ (๔) ในกรณีที่พินัยกรรม ทำเป็นแบบเอกสารฝ่ายเมือง ซึ่งผู้จัดการมรดก ถ้ามี หรือถ้าไม่มีผู้จัดการมรดก ซึ่งบุคคลผู้ได้รับทรัพย์มรดก โดยพินัยกรรมหรือโดยสิทธิโดยธรรมเป็นจำนวนมากที่สุด และให้มารับเอกสารพินัยกรรมของผู้ตายไปได้ และเมื่อผู้นั้นได้นำพยานหลักฐานมาแสดงเป็นที่พוביใจว่าเป็นตัวบุคคลนั้นจริง และเมื่อได้ลงชื่อไว้ในสมุด จดทะเบียน ดังกล่าวมาข้างต้นแล้ว ให้อำเภอคุมคำสร้อยมอบพินัยกรรมให้แก่ผู้นั้นไป โดยต้องพิจารณา ดำเนินการตาม ข้อ ๑๐ และ ข้อ ๑๑ แห่งกฎหมายครอบครัวไทย ออกตามความในมาตรา ๑๖๗๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ประกอบกับหนังสือกระบรรยายหัวหน้าครอบครัวไทย ที่ มท ๐๔๙/ว ๙๗๔ ลงวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๓๔

ดังนั้น จากรณีเข่นนี้ การมาขอรับพินัยกรรมหรือลงลายมือชื่อ หรือลายพิมพ์นิวมือรับพินัยกรรมดังกล่าว นางคำไม่ อุคำ ซึ่งเป็นผู้รับพินัยกรรม จะต้องผู้อื่นมาทำการแทนก็ได้ แต่การตั้งแต่งให้มาทำแทน นั้นจะต้องเป็นหนังสือมอบฉันทะ ถ้ามีเหตุควรสงสัยว่าใบมอบฉันทะนั้น ไม่สมบูรณ์ ให้อำเภอนิคมคำสร้อยมีอำนาจสอบสวนได้ เว้นแต่ นางคำไม่ อุคำ ซึ่งเป็นผู้รับพินัยกรรม ไม่มารับເອົາ พินัยกรรมภายในกรอบระยะเวลาตามที่กฎหมายกำหนดนั้น นางสาวพีรภานต์ อุคำ ผู้ร้องขอที่จะเสนอคดีของตนต่อศาลส่วนแพ่งที่มีเขตอำนาจ โดยใช้สิทธิ์ในฐานะทนายความ ๑๗๑๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อทราบและพิจารณาดำเนินการ

ขอแสดงความนับถือ

(นายเอกราช มิตรกรณ์)
ปลัดจังหวัด ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดมุกดาหาร

ที่ทำการปักครองจังหวัด
กลุ่มงานอำนวยความเป็นธรรม
โทร. ๐-๔๒๖๒-๐๘๐๓

ที่ มท ๐๔๐๒/ว ๙๗๔

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ กท ๑๐๒๐๐

๑๙ มิถุนายน ๒๕๓๔

เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการส่งมอบพินัยกรรม
เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด และปลัดกรุงเทพมหานคร

ด้วยปรากฏว่าในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการส่งมอบพินัยกรรมเอกสารฝ่ายเมืองและเอกสารลับของ
อำเภอและเขตหลายแห่งมีข้อบกพร่อง เนื่องจากมิได้ปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบอันเป็นเหตุให้พินัยกรรม
เกิดการสูญหาย จนอาจเป็นเหตุให้ถูกดำเนินคดีอาญาในข้อหาความผิดต่อคำแนะนำที่ราชการได้ ฉะนั้น
เพื่อเป็นการแก้ปัญหาดังกล่าว กระทรวงมหาดไทยขอเรียนว่า กฎกระทรวงมหาดไทยออกตามความในมาตรา
๑๖๗๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ว่าด้วยการทำพินัยกรรม ข้อ ๘ ๙ ๑๐ ๑๑ และระเบียบการ
ทำพินัยกรรม การตัดทายาทโดยธรรมมิให้รับมรดก การถอนการตัดทายาทโดยธรรมมิให้รับมรดก และการ
ทำพินัยกรรม การตัดทายาทโดยธรรมมิให้รับมรดก การถอนการตัดทายาทโดยธรรมมิให้รับมรดก และการ
ลงมรดก พุทธศักราช ๒๕๔๙ ตอนที่ ๓ ข้อ ๓ (ข.) กำหนดหลักเกณฑ์การส่งมอบพินัยกรรมไว้ดังนี้

๑. กรณีผู้ทำพินัยกรรมเสียชีวิตแล้ว ผู้ขอรับพินัยกรรมคือ ผู้จัดการมรดก หรือถ้าไม่มีผู้จัดการมรดก
ให้อำเภอตรวจสอบสมุดทะเบียนพินัยกรรมว่าผู้ใดจะเป็นผู้ขอรับพินัยกรรม โดยพิจารณาดังนี้

๑.๑ กรณีพินัยกรรมทำเป็นแบบเอกสารฝ่ายเมือง บุคคลผู้ได้รับทรัพย์มรดกโดยพินัยกรรม
หรือโดยสิทธิโดยชอบธรรมเป็นจำนวนมากที่สุด เป็นผู้ขอรับพินัยกรรม

๑.๒ กรณีพินัยกรรมทำเป็นแบบเอกสารลับ ผู้ขอรับพินัยกรรมคือ ชื่อบุคคลซึ่งผู้ทำพินัยกรรม
ได้แจ้งไว้ในสมุดทะเบียนพินัยกรรม สั่งให้มอบพินัยกรรมให้เมื่อผู้ทำพินัยกรรมตายแล้ว
ให้อำเภอสอบถามผู้รับพินัยกรรม ถึงข้อที่ผู้ทำพินัยกรรมได้ตกลงไว้ หากผู้ขอรับพินัยกรรมดังผู้อื่น
มาทำการแทน จะต้องมีหนังสือมอบฉันทะ ถ้ามีเหตุควรสงสัยให้เรียกพยานมาสอบสวนเพิ่มเติม

๒. กรณีผู้ทำพินัยกรรมยังมีชีวิตอยู่ ผู้ขอรับพินัยกรรมคือ ผู้ทำพินัยกรรม ให้อำเภอสอบถามผู้ขอ
รับพินัยกรรม หากผู้ทำพินัยกรรมตั้งผู้อื่นมาทำการแทน จะต้องทำเป็นหนังสือมอบฉันทะ ถ้ามีเหตุควรสงสัย
ให้เรียกพยานมาสอบสวนเพิ่มเติม

๓. เมื่ออำเภอสอบถามผู้ขอรับพินัยกรรมตามข้อ ๑ และ ๒ จนเป็นที่น่าพอใจแล้ว จึงมอบพินัยกรรม
ให้ไปโดยให้ผู้รับลงชื่อในทะเบียนพินัยกรรมและตันข้าไว้รับ แล้วเก็บใบรับท่อนปลายรวมเรื่องไว้
จึงเรียนมาเพื่อโปรดแจ้ง อำเภอ กิ่งอำเภอ หรือเขต ทราบ และถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

ชำนาญ พจนฯ

(นายชำนาญ พจนฯ)

กรมการปกครอง

รองปลัดกระทรวง ปฏิบัตริราชการแทน

กองการทะเบียน

ปลัดกระทรวงมหาดไทย

โทร. ๒๘๑๒๔๖๘๖, ๒๘๔๐๗๗๖